

Postanowienie z dnia 25 stycznia 2008 r.

III SPP 50/07

Wydanie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, w której wniesiona została skarga na przewlekłość postępowania sądowego, nie powoduje zbędności (bezprzedmiotowości) rozstrzygnięcia o zasadności skargi.

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN Krystyna Bednarczyk, Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 stycznia 2008 r. sprawy ze skargi Józefa P. na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w Krakowie [...], z udziałem Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie

1. s t w i e r d z i ł, że w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie [...] nastąpiła przewlekłość;

2. przyznał skarżącemu od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Krakowie 1.000 zł (jeden tysiąc).

U z a s a d n i e n i e

Józef P. wniósł skargę na przewlekłość w postępowaniu sądowym domagając się stwierdzenia, że postępowanie przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o wysokość świadczenia emerytalnego toczące się na skutek apelacji wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnowie z dnia 28 czerwca 2006 r. jest prowadzone przewlekłe. W uzasadnieniu skargi skarżący podniósł, że wyrokiem z dnia 28 czerwca 2006 r. Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnowie oddalił jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddziału w N.S. z dnia 27 lutego 2006 r. Skarżący wniósł apelację od wskazanego wyroku w sierpniu 2006 r. do Sądu Apelacyjnego w Krakowie. Pomimo upływu ponad roku Sąd nie poinformował skarżącego o dniu rozpatrywania apelacji i ewentualnych przyczynach opóźnienia. Skarżący wniósł o przyzna-

nie mu kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za przewlekłe prowadzone postępowanie.

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) swój udział w sprawie zgłosił Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie, wnosząc o umorzenie postępowania wywołanego wniesieniem skargi. Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie podniósł, że w sprawie objętej skargą na przewlekłość postępowania w dniu 4 grudnia 2007 r. zapadł prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie oddalający apelację. W sprawie tej skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, a zatem z chwilą wydania prawomocnego wyroku postępowanie się zakończyło. Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie powołał się na uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04 (OSNP 2005 nr 5, poz. 71), w którym stwierdzono, że postępowanie ze skargi na przewlekłość postępowania jest postępowaniem incydentalnym w ramach postępowania co do istoty sprawy, a jego celem jest przeciwdziałanie przewlekłości postępowania w czasie jego trwania i ewentualnie przyznanie odpowiedniej sumy pieniężnej jako wstępnej (tymczasowej) rekompensaty. Zdaniem Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie z powyższego wynika, że prawomocne zakończenie postępowania w sprawie (co do istoty) czyni zbędnym orzeczenie w przedmiocie skargi, zatem stosownie do art. 355 § 1 w związku z art. 361 k.p.c. postępowanie wywołane wniesieniem skargi powinno być umorzone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie ma racji w zajęтым w sprawie stanowisku Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie, że rozpatrywana skarga strony jest niedopuszczalna dlatego, że w dniu 4 grudnia 2007 r., to jest już po wniesieniu skargi, została przeprowadzona rozprawa apelacyjna, na której nieprzeprowadzenie skarżył się ubezpieczony. O dopuszczalności tej skargi przesądza stan rzeczy istniejący w chwili jej wniesienia, a wówczas miała miejsce zarzucona w skardze i nie kwestionowana w stanowisku Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie sytuacja braku przeprowadzenia rozprawy apelacyjnej pomimo upływu 14 miesięcy od wniesienia przez stronę apelacji. Stwierdzony stan rzeczy stanowił zasadną podstawę skargi stosownie do art. 2 ustawy z dnia 17

czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Wydanie przez Sąd Apelacyjny w Krakowie wyroku w dniu 4 grudnia 2007 r., a więc po wniesieniu rozpatrywanej skargi, nie usunęło trwającej poprzednio nieuzasadnionej zwłoki w przeprowadzeniu rozprawy apelacyjnej i w związku z tym nie spowodowało „zbędności orzeczenia w przedmiocie skargi”. Skarga była bowiem zasadna, natomiast wobec prawomocnego już zakończenia postępowania, straciłaby aktualność wyłącznie potrzeba zalecenia podjęcia odpowiednich czynności, o których mowa w art. 12 ust. 3 powołanej ustawy. Nie ma natomiast takiej zbędności wniosek skargi stanowiący - zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy - konsekwencję uwzględnienia podstawy skargi, tj. wniosek o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania. Podobnie nie stał się bezprzedmiotowy wniosek dotyczący przyznania odpowiedniej sumy pieniężnej jako konsekwencji uwzględnienia skargi na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy. Przyznając na podstawie ostatnio wymienionego przepisu kwotę 1.000 zł Sąd Najwyższy uwzględnił okoliczności sprawy, a zwłaszcza fakt przeprowadzenia rozprawy apelacyjnej niedługo po wniesieniu skargi, a także charakter sprawy i znaczenie wydanego ze zwłoką rozstrzygnięcia dla skarżącej strony, które prawomocnie ustaliło brak zasadności żądanej w sprawie głównej ochrony.

W konsekwencji Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====